

**AVON
TOUR
CLASSICS**

NO 18135

70 CENT
BELGIE
10FR

TUROK

VLUCHT NAAR 35 NERGENS

HET EINDE DER WERELD LIJKT IN HET
VERLOREN DAL NABIJ TE ZIJN...

de
chinese
misdaad
organisatie
THRUSH

UNCLE is
grootste
tegenstander, maar tegen
UNCLE

Napoleon met
Solo

Kuryakin
moeten
zij

meestal
het
onderspit
delven
...

DE MAN VAN
UNCLE
70 CENT
Bfr 10

TUOK | VLUCHT NAAR NERGENS

Met de nacht daalt een onheilspellende stilte over het VERLOREN DAL.....

Terwijl de alles verzengende zonnestrallen langzaam maar zeker wegzakken, koelt het bloed van de monsterreptielen af en doet de slaap hun oorverdovend gekrijs stillen. Alleen het ritselen van de bladeren en het monotone gezoem van de insecten verbreken de stilte.....

Maar vanavond is alles zo anders in het Verloren Dal.... De lucht wordt verlicht door duizenden vallende sterren, die langs de nachtelijke hemel naar beneden schieten.. Het is een ongekend mooi schouwspel, maar tegelijkertijd ook beangstigend. De vliegende reptielen slaan hun vleugels zenuwachtig uit en laten een angstig gekrijs horen. De grote monsters vullen de dreigende lucht met een panisch angstgeschreeuw.

Vol ontzag kijken Turok en Andar naar de hemel...

Zowel voor mens als voor dier lijkt het alsof het EINDE VAN DE WERELD nabij is.....

Turok...! Zoiets heb ik nog NOOIT gezien! Denk je.... denk je dat dat voortekens zijn dat de wereld haar EINDE nadert...?

DANIEL BOONE, de avonturier-woudloper van fort Boonesburg

Ik heb zo iets al eens eerder meegemaakt,
Andar.... alhoewel vele, vele manen gele-
den. Ik was nog maar een jochie en stelde
mijn vader precies dezelfde vraag.....

Boven hun hoofden cirkelen luid
krijssende Pteranodons.....

Zelfs de vreedste monsters rillen bij het onna-
tuurlijke schouwspel, dat de hemel doet op-
lichten.....

De sterren vielen overal
om ons heen....maar mijn va-
der lachte om m'n vraag! En
toen 't weer begon te dagen,
was de wereld er nog steeds!
Zo zal het nu ook wel gaan!

Gelukkig
dan maar,
Turok, maar
ik ben toch
nog bang...!

Kijk die vallende ster eens, Turok....
Hij....hij komt op ons AF!

De meteor licht oogverblindend hel op en suist dan in duizelingwekkende vaart op de rotswand van de vallei af.....

....waar hij met een oorverdovend lawaai aan stukken slaat.....

De vallei trilt op haar grondvesten als de stukken van de vurige meteor in de grond slaan en een gapend gat achterlaten.....

D-de grond....
alles staat te
SCHUDDEN!

Het gras en het kreupelhout rond de krater
vatten ogenblikkelijk vlam en zetten alles in
een helle gloed.....

Kijk nou 's wat er van die
ster OVER is...alleen VUUR!

De vlammenzee verteert alles en doet de bewoners van het Verloren Dal vluchten.....

Zelfs mijlen ver speurt de Dinosaurius gevaar en angstig zet hij het op een lopen.....

De meest vreedzame monsters worden plotsklaps razende aanvallers.....

TUROK!
HE-ELPI!

Hulpeloos ziet Andar hoe het wild geworden monster zijn hoornachtige pennen in zijn vlees wil boren!

Maar een giftige pijl uit een strak gespannen boog is **NET** op **TIJD**.....

Sta op....**VLUG!** Die sterren-regen heeft **ALLE** dieren hier bang gemaakt!

Ze komen recht op ons **AF!**

NAAR BOVEN!

Toe maar, Boom-hoorn! Beuk maar tegen die boom.....maar wij zijn **VEILIG!**

Vannacht blijven we hier! Morgen gaan we 's kijken wat er nu eigenlijk bij die rotswand gebeurd is!

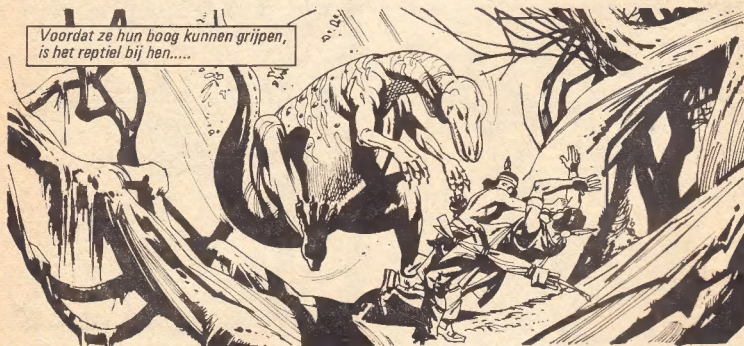

Het vuur wordt
al wat MINDER....!

Maar luister 's naar
alle beesten! De hele
jungle is vervuld van
ANGSTGEKRIJS!
HOOR...!

D-die kreet kwam
van BOVEN!

Voordat ze hun boog kunnen grijpen,
is het reptiel bij hen.....

Het ontzagwekkende gewicht drukt hen bijna
plat en wanhopig grijpt Turok wat hij grijpen
KAN.....

Als ik hard genoeg kan
TOESTEKEN.....

Hij is dood!

Maar het gevaar loert overal om ons heen! Die sterrenregen heeft elk dier tot een wildwoeste aanvaller gemaakt!

Maar dat is nu toch allang weer VOORBIJ!

Upeens beginnen de boom en de grond onder hen te beven.....

Voorbij...? Dat dacht je maar! Hou je vast!

Deze trillingen herhalen zich die nacht nog DRIE keer....maar dan breekt eindelijk de DAGERAAD aan.....

Turok....KIJK 's.... de ROTSWAND....!

Ja! Misschien heeft die **STER** wel een weg voor ons gebaand uit het Verloren Dal!

Als dat 's
wáár zou
zijn....

Ach....we zijn al ZO vaak
teleurgesteld...! Maar mis-
schien, Andar....is het deze
keer wel anders! Kom....dan
gaan we maar eens
kijken!

Maar de vreemde nacht heeft nog anderen uit
hun schuilplaatsen gelokt! Vanuit donkere
diepten kruipen trotse krijgers tevoorschijn.....

KIJK! Een gat in
de muur!

En in de duistere jungle....

Een GAT! VLUG!

Uit hun aardse nesten kruipen spinne-
mannen tevoorschijn.....

Wand
KAPOT!
KOM!

Uit de rotsholen slingeren aapmannen
zich naar buiten.....

Naar dat
GAT!
VLUG!

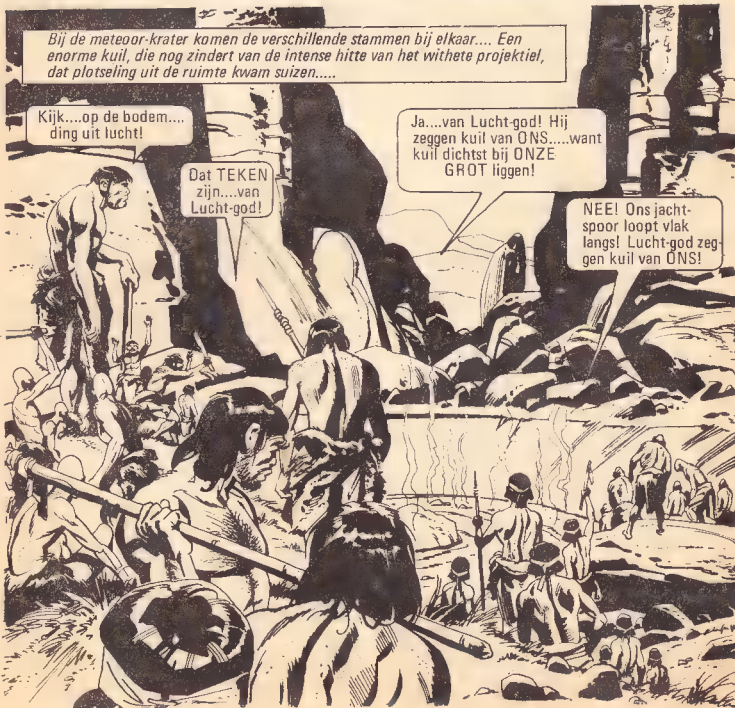

Zelfs de bevermannen verlaten hun veilige hollen aan de rivier....

Kijken wat gebeurd is... KOM!

Door de dichte, duistere jungle van het Verloren Dal zoeken ontelbare primitieve wezens hun weg.... hun ogen gericht op de stervormige uitholling.....

Bij de meteor-krater komen de verschillende stammen bij elkaar.... Een enorme kuil, die nog zindert van de intense hitte van het withete projectiel, dat plotseling uit de ruimte kwam suizen....

Kijk....op de bodem....ding uit lucht!

Dat TEKEN zijn....van Lucht-god!

Ja....van Lucht-god! Hij zeggen kuil van ONS.....want kuil dichtst bij ONZE GROT liggen!

NEE! Ons jacht-spoor loopt vlak langs! Lucht-god zeggen kuil van ONS!

Dit OOK TEKEN
zijn! Lucht-god boos!

WAAROM hem
boos? Waarom?

Wij speren dan
laten vallen!

Knotten
ook!

Omdat wij **VECHTEN!** Dit heilige
plaats zijn.... Lucht-god niet willen
wij hier vechten....

Weer heeft de grond, maar ditmaal heeft het
een **ANDERE** oorzaak....

Daar mōnster! Hem
DODEN.... R E N !

Langzaam en log schuift de Brontosaurus
naar de kuil! En als hij zijn lange nek naar
beneden buigt, begint de aarde weer te be-
ven....

Luid krijsend glijdt het monsterachtige reptiel langs de kraterwand naar beneden.....

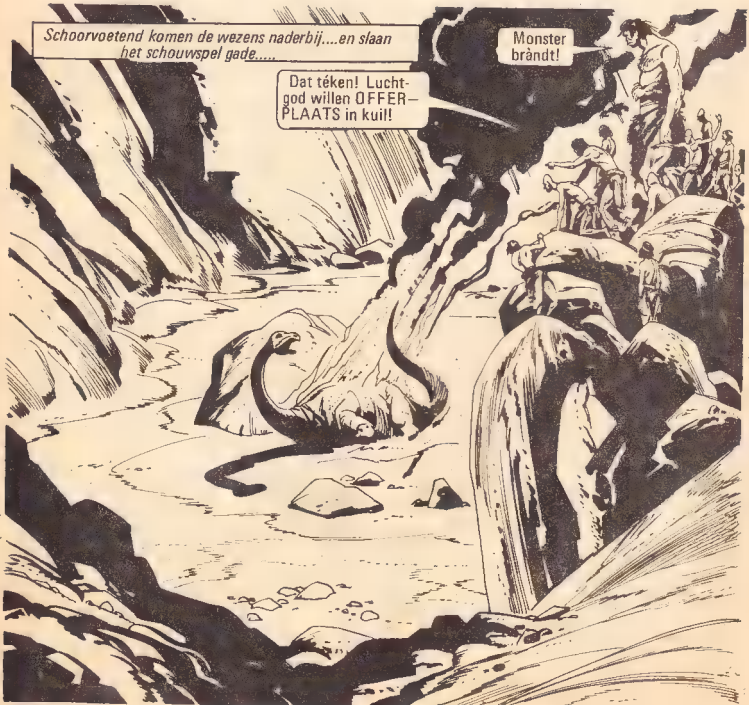
En als de nog hete, gesmolten rotsgrond in zijn dikke huid brandt, wordt zijn angstge-krijs nog luider.....

Schoorvoetend komen de wezens naderbij....en slaan het schouwspel gade.....

Dat téken! Lucht-god willen OFFER-PLAATS in kuil!

Monster brandt!

Ja! Kuil heilig zijn! Niemand hierin mogen. Wij elke dag offeren voor Lucht god! Hem maken GAT in ROTSWAND!

Maar wie kuil BEWAKEN? Wie kijken niemand gaat erin?

Als kuil niet HEET meer is, IK hier komen! Ik kuil bewaken....en wie dan nog durven erin gaan ---?

Maar Turok.... de enige weg om bij die opening te komen...en UIT het Verloren Dal, gaat dwars door die KUIL!

We kunnen er nog niet door, Andar! De kuil is te heët! We moeten wachten!

Maar langzaam zien Turok en Andar hoe de wankel rotswanden afbrokkelen en de opening zich vult met vallende steenbrokken....

Die nacht....

t Moet nu wel afgekoeld zijn....

Neem die takken mee! Die gebruiken we straks onder onze voeten...als we tenminste voorbij die REUS kunnen komen!

Steels kruipen twee figuren naderbij! Soms liggen ze doodstil, maar als de reus even niet kijkt, kruipen ze verder.....

Voorzichtig binden ze de takken onder hun voeten als ze afdalen.....

't Is hier nog te heët! Blijf op die takken staan...!

Binnen enkele seconden staan ze op de bodem van de kuil....

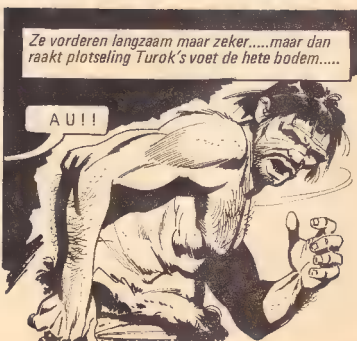
En nu probeer je met die takkenbossen naar de andere...

Hee....kijk 's naar die kloof Turok.... We zijn er bijna
UIT! 't Is bijna niet te GELOVEN!

Ze vorderen langzaam maar zeker....maar dan raakt plotseling Turok's voet de hete bodem.....

AU!!

STOP! Niemand door
kuil van Lucht-god!

Ik probeer 'm af te hou-
den! Klim jij maar door!

NEE! Nie-
mand mag IN
de kuil!

Hoewel zijn voeten tegen de hete rotsgrond
schroeien, klauwt de reus om zich heen om de
vluchtende mannen te grijpen.....

HIER!
KLIM!

Wilde, woeste wezens steken Turok en
Andar de hand toe.....

Zij in heilige kuil....
Hun DOOD!

Nee...niet dood
...niet NU!

Morgen zij OFFER zijn voor
Lucht-god!

Voor-historische grafkelders

In vroeger tijden verschilden begrafenissen erg veel van elkaar. Sommige voor-historische volken geloofden of in een leven na de dood of in het terugkeren naar het leven op aarde, want in vele grafkelders werden kunstig vervaardigde gereedschappen gevonden naast de overledene.

De meeste voorhistorische schepselen begroeven hun doden in ondiepe graven, maar als de winterse koude de grond onhandelbaar maakte, werden de overledenen in een zittende houding in een grot gezet en over hen heen werd een platte rotssteen geplaatst.

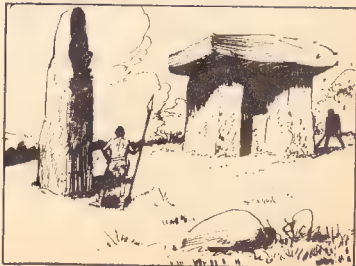
Grotten, die te klein waren om in te leven, werden als grafkamers gebruikt.....

Op de skeletten van Cro-Magnons zijn prachtige schelpen kettingen gevonden, als bewijs voor de goede zorgen aan een overledene, want de graven liggen mijlen van de zee verwijderd.....

Maar met de vooruitgang van de mens groeide ook zijn wens om de laatste rustplaats van een dierbare wat duurzamer te maken. Stenen bouwwerken werden opgetrokken boven de grafkamers van de pre-historische doden!

benen gereedschappen

Hoewel de wapens en gereedschappen, die men eerst gebruikte, uit ruwe, natuurlijk gevormde stokken en stenen bestonden, ging men langzamerhand over naar zorgvuldig gevormde voorwerpen van verschillende materialen. En daarom joeg men in de vroegste tijden niet alleen op dieren om hun vlees... maar ook.....

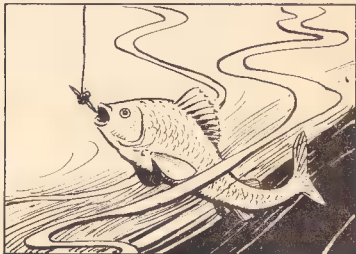
....voor hun beenderen, want daarvan maakte de primitieve mens verschillende voorwerpen. Met ■■ uitgehold stuk gewei maakte hij de schacht van z'n pijl recht.

Beenderen werden ook gebruikt om naalden van te maken van verschillende grootte. Het oog van de naald werd er met een stuk vuursteen ingemaakt.

Kleine vishaakjes werden gemaakt van stukjes been die aan weerszijden werden afgepunt. De lijn werd even uit het midden van het haakje bevestigd en wanneer de vis de haak had ingeslikt, trok men de lijn strak, zodat de haak dwars in de keel van de vis kwam...

Een lang stuk been met een uitsteeksel aan het eind werd door de primitieve jagers gebruikt als speergooier. Heel vaak werden deze speerhouders versierd met ingekerfde dierenfiguren.

KLEDING VAN DE PRIMITIEVE MENS

HET IS VERKEERD OM TE GELOVEN DAT DE primitieve mens kleren droeg om zich te beschermen. Het is zelfs heel goed mogelijk dat onze verre voorvaders helemaal geen kleren droegen. En dat is nog niet zo raar als het wel lijkt.....

De indianen in het gebied van de Tierra del Fuego droegen indertijd nauwelijks kledingstukken. Deze primitieve volkeren leven rond het gebied van Kaap Hoorn, dat bekend staat om zijn bijzonder strenge klimaat.

De Ona-en de Yaghan stam verdroegen zonder meer bittere koude, sneeuw, hagel en striemende, ijskoude winden. Wanneer de storm al te erg was, wreef een stamlid zich goed in met vet en sloeg een losse bontcape om.

Zo gebeurt het ook dat de Bosjesmannen onder de verzengende hitte in de Australische woestijn geen kleren dragen om de warmte van het lijf te houden. Het is meer dan waarschijnlijk dat de primitieve mens alleen maar kleren droeg omdat hij het mooi vond. De huid van een dier werd om het lichaam van de jager gewikkeld als een soort trofee, die liet zien hoe moedig de man in kwestie wel was. De huiden van wilde dieren werden gedragen tijdens religieuze rituelen wanneer er geesten werden opgeroepen om hen bij te staan tijdens de jacht.

De huid van een wolf of van een beer zou gedragen kunnen zijn door een medicijnman, als deel van zijn kunnen zijn door een medicijnman, als deel van zijn

magische ceremonie. Over de hele wereld beschilde de oermens zijn lichaam als hij op oorlogspad ging. In vergelijkbare moderne tijden beschilde de Amerikaanse indiaan zich ook nog zo.

Net zoals de oermens droeg de indiaan ook een amulet en kettingen van schelpen en beenderen, om letsel, ziekte en gevaar van zich af te houden.

Het tatoeëren stamt uit het verre verleden, als een soort huidbedekking. De oermens bedekte zijn huid zelfs met littekens als versiering. Hij droeg voorwerpen in oren, neus en lippen; enkelbanden, armbanden en vingeren.

Toen de IJstijd aanbrak werd het klimaat te koud, zelfs voor de meest geharde grotbewoner. Vernuftig leerde hij dierenhuiden in ruwe kleding om te zetten, zodat hij zijn lichaamswarmte behield in wat voor weer dan ook. De huiden werden met benen naalden en dun peesdraad aan elkaar genaaid. Waarschijnlijk heeft men in die tijd ook geleerd de huiden te roken om ze duurzamer te maken en meer handelbaar.

In gebieden waar geen huiden beschikbaar waren, gebruikte men ander materiaal. In warmere klimaten gebruikte men gras dat tot een ruw kledingstuk werd geweven. Stevige, natuurlijke vezelachtige stoffen, zoals hennep, werden gebruikt om sandalen van te maken.

Ook boomchors van bepaalde bomen werd gebruikt voor kleding, nadat het eerst goed fijngestampt was.

Heel Zuidelijk maakten de Polynesiërs ceremoniële mantels van exotische veren. Heden ten dage wordt voor deze mantels grof geld betaald. Hoewel sommige Amerikaanse indianen veel zorg besteden aan het maken van kledingstukken uit dierenhuiden, dragen andere indianen niet meer dan een lendendoek.

De indianen uit het gebied van San Francisco pleisterden modder op hun lichamen om warm te blijven.

Namrata de eeuwen verstreken toonde de kleding vaak aan hoe belangrijk een bepaalde man in zijn stam was.

Bij de Inca's bijvoorbeeld droegen alleen maar dappere stamleden bepaalde veren versieringen. Bij de Amerikaanse indianen mochten alleen maar de grootste krijgers de oorlogshoofdtooi dragen.

In de Middeleeuwen mocht alleen de adel zijde en kant dragen.

De vorstelijke personen hadden voor zichzelf het recht om hermelijnen bont te dragen, gereserveerd.

BEWAKER van het VUUR

De holbewoners kruipen dicht bij elkaar als een verblindende lichtflits de loodgrijze, stormachtige hemel doorklieft.....

Met een donderend lawaai slaat een bliksem-schicht in een boom en spat roodgloeiend uiteen...

De kille nacht maakt de warmte welkom. Voorzichtig reikt hij met zijn hand naar het vuur. Een plotse pijnstoot doet zijn hand terugdeinzen.....

En als de regen ophoudt, kruipt een nieuwsgierige holbewoner dichterbij. Dan doet hij plotseling een ontdekking..... het vuur geeft WARMTE!

Hij heeft die nacht een heleboel geleerd! Dichtbij het vuur vind je warmte.....maar nóg dichterbij voel je PIJN! Maar als de dageraad aanbreekt zwakt het vuur af en zo ook de warmte.....

Het vuur brandend te houden lijkt van vitaal belang. Wanneer hij er hout op gooit, vlamt het feller op..... en steeds méér hout wordt tot prooi van het oplaaiende vuur!

Maar wanneer de nacht valt zoeken zij weer de bescherming van hun hol tegen de huilende beesten. De waker van de vlam sleept het brandende stuk hout mee naar zijn hol.....

De anderen komen nu ook tevoorschijn en genieten van de warmte op deze vochtige morgen.....

Buiten begint het weer te regenen.....maar binnen houdt het vuur het behagelijk en warm.....

Maar dan loopt het wassende water het hol binnen... En als het water de vlam bereikt stijgt er stoom op en begint het vuur te sputteren. De bewaker van de vlam raakt in paniek.... zijn vuur gaat uit!

En als het hol onder water staat, heeft de bewaker van het vuur twee fakkels. Hij houdt ze in de hoogte en leidt zijn volk uit de gedoemde grot....

Zij zoeken het hoger en droger op... maar dan doet ■■■ dreigend en grommend gekrijs hen plotse-
ling opschrikken....

En als de sabeltandtiger naderbij sluipt, zwaait de bewaker van het vuur met zijn fakkel. Het grommende beest trekt zich terug....

Weer doet de mens een ontdekking....zelfs de meest
gevaarlijke jager is bang voor vuur! De waker van
de vlam steekt rondom vuren aan en houdt zodoen-
de de beesten uit de buurt.....

Maar een hongerige tijger probeert het toch. Met een
luid gekrijs valt hij in de lekkende vlammen....

De andere sabeltandtijgers maken dat ze wegkomen en dan doet de mens weer een ontdekking.... geroosterd vlees smaakt veel beter dan rauw vlees!

Als zij een nieuwe grot gevonden hebben, legt de bewaker van het vuur zorgvuldig wat takken op elkaar en steekt er dan de brand in.....

Maar steeds moet hij ervoor zorgen dat het vuur blijft branden. En dat doet hem zoeken naar de oorzaak ervan en na ontelbare experimenten.....

....leert hij dat door een stokje snel in een houten sleuf rond te draaien, er vonkjes ontstaan die dor en droog hout in vlam zetten. En uiteindelijk is het geheim van het vuur van hem.....

Nu kan zelfs geen REGEN of WIND zijn vuur meer deren! Hij kijkt naar de bliksemschichten en licht! Hij is nu niet meer afhankelijk van deze lichtflitsen. Hij kent het geheim. De warmte, de bescherming en het gebruik van vuur zijn voor altijd van hem!

TUROK | VLUCHT NAAR NERGENS

Gevangen genomen ■ bestemd als offer voor de Lucht-god, hebben Turok en Andar alleen nog maar hoop dat ze hun primitieve vangers te slim af kunnen zijn en dan 't Verloren Dal kunnen verlaten. Geboeid staan ze voor de reus en de vreemde gedochten slaan hen nieuwsgierig gade. Met angstig kloppend hart vragen Turok en Andar zich af wat het lot voor hen in petto heeft.... Zullen ze eindelijk de vrijheid proeven.....?

Lucht-god laat regenen.... hem boos! Hij offer nu willen hebben!

Die vallende ster kwam niet van jullie Lucht-god....

NIET spreken! Wij weten wat hij doen en wat hij WILLEN!

IN DE KUIL!

Zij heilige grond betreden! Zij daarom moeten sterven!

Turok....

Hem jou niet helpen! NIEMAND jou redden!

Ze glijden langs de natte, glibberige kraterwand naar beneden....

Wat 'n geluk! De regen koelde de grond af!

Ja, maar de rotswand is ook
ZACHTER gemaakt! Als
één van die rotsblokken op
ons néérkomt.....!

De aanhoudende aardbevingen brengen steeds
meer rotsblokken in beweging en snel schuurt
Turak zijn boeien los....

Hij beduift Andar hetzelfde te doen en dan
springt zijn touw **LOS**....

Ik ben vrij!

Ik ook bijna...
Nog even en
ze zijn door!

Kijk die rotsblokken daar 's....
Het lijkt wel een stenen **TRAP**!
Kom mee, Andar...vlug!

Zij
ontsnappen

Lucht-god moet offer heb-
ben! Hun **STOPPEN**!

Boos grijpen de mannen hun wapens....

Zij niet lé-
vend uit
kuil!

De kuil en de
kloof gaan dicht....

Als we die rotsen niet
hadden, kwamen we
er nooit uit! Mis-
chien lukt 't nog,
Andar....Schiet op!

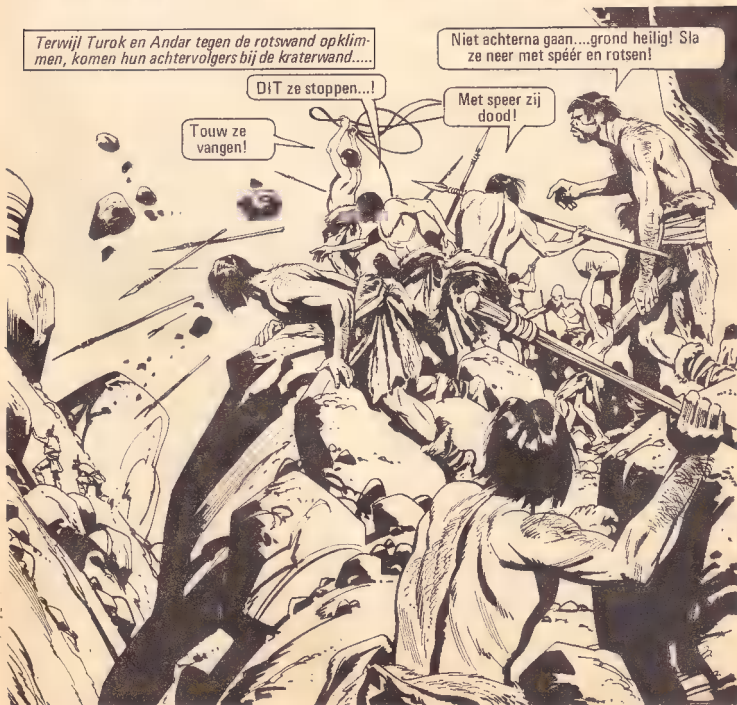
Terwijl Turok en Andar tegen de rotswand opklim-
men, komen hun achtervolgers bij de kraterwand.....

Di't ze stoppen...!

Touw ze
vangen!

Niet achterna gaan....grond heilig! Sla
ze neer met speér en rotsen!

Met speer zij
dood!

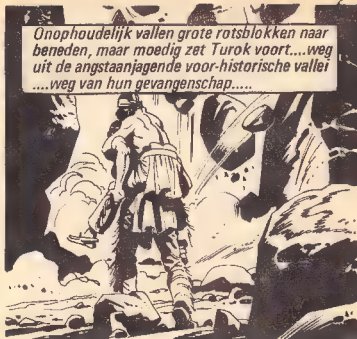

Het IS ■■■ bergpas...
■■■ uitweg uit deze
vreselijke VALLEI!

Als er maar geen
rots bovenop ons
valt, Turok, voor
■ aan de andere
kant zijn!

Onophoudelijk vallen grote rotsblokken naar
beneden, maar moedig zet Turok voort...weg
uit de angstaanjagende voor-historische vallei
....weg van hun gevangenschap....

Kijk....die BOOM! Net zoals ze altijd bij
ONS groeiden! We zijn ERUIT, Turok...!
Zo groeien ze in die vallei NIET....!

En kijk daár 's, Turok...
HERTEN!

Ja hebt gelijk,
Andar.... We
zijn JIJ het
Verloren Dal!

Kijk die DIEREN 'S! Ze
zijn doodsbang! Maar waar-
om, Turok...WAAROM?

Maar dan **ZIEN** ze opeens wat de dieren zo aan het schrikken maakte.....

We zijn niet de éniigen die uit het Verloren Dal kwamen, Turok---!

Nee! En als HIJ het kan....kunnen **ANDERE** monsters het **OOK!**

En achter hen, in de vallei, zoekt ███ kudde Triceratops zijn weg door de met rotsblokken opgevulde krater.....

Je had **GELIJK!**

Andar.....als er nog méér van die **MONSTERS** door dat gat komen, zullen ze **ONZE** wereld bedreigen! Stel je voor wat er dan gebeurt....!

Maar hoe kunnen ███ dat **TEGEN-GAAN**...?

....Door **VUUR!** Help vlug het gras aansteken! De wind is **NAAR** de opening!

En eind voor de aanstormende monsters uit, steken ze het vuur aan.....

En nu moet de wind de rest doen!

Maar als we ze terug kunnen drijven, Turok... wat moeten we dan doen om ze daar te HOUDEN?

Er vallen nog steeds rotsblokken naar beneden... Die zullen de kloof wel opvullen ■ een grens vormen tussen onze twee werelden!

Het vuur verspreidt zich snel en doet de monsters vluchten....

Maar een plotselinge windvlaag doet een vonk achter Turok en Andar overspringen....

We verbranden LE-
VEND! TERUG!

Afgesneden van hun eigen wereld worden ze gedwongen terug te gaan!

Je kunt om dat vuur heen komen, Turok...alleén!
Toe...probeer 't!

Nee! We gaan met z'n tweeën of helemaal niet!

Dan, met een laatste machtige beving, schudt de hele rotswand en vormt zich beneden een alles verhullende stofwolk.....

En als die optrekt....is het stil....maar met EEN klap wordt al hun hoop de BODEM ingeslagen.....

De kloof is dicht!
De rotswand is weer gesloten en net zo ontoegankelijk als voorheen!

M-maar we WAREN buiten.....

Ja, voor een kort, GELUKKIG ogenblik! Maar we konden die monsters toch niet de buitenwereld laten bedreigen, Andar? Nu is 't weer veilig...en wie weet... lukt 't een andere keer!

GROTE AVONTUREN IN KLEIN FORMAAT... POCKET CLASSICS

RADAR
PECOS BILL
KAPITEIN MOKO
CANADA PIERRE
HET VURIGE ZWAARD

Vraag uw
lektuur-
verkoper
ernaar

60 cent

uitgestorven dieren

Terwijl de mens veranderde en zich de eeuwen door wist te handhaven, zijn vele dieren die de holen bewoonden verdwenen! Eén daarvan was de woeste **HOLENBEER**, die meer dan een halve **TON** woog!

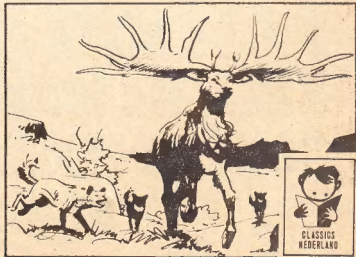
Het gegrom van een rondzwervende sabeltandtijger joeg de holbewoners ongekende vrees aan. Ze hoopen dat het vuur het sluipende beest van hen vandaan zou houden.

Beschermd door hun langharige vacht, donderde de rhinoceros over de bevroren vlakke tijdens de IJstijd. Zijn grote horens waren gevreesde wapens.

De enorme mammoet werd door zijn harige vacht en dikke vetlaag beschermd tegen de koude. Zijn twee immense slagstanden waren in werkelijkheid ver uitgroeide snijtanden. Hij was een vredelievende vegetariër.

Met zijn brede en zware gewei was het reuzenhert een dier van ongekende schoonheid en zeldzaamheid. Het dier leefde voornamelijk op uitgestrekte vlakten, want zijn immense gewei maakte het leven in de bossen onmogelijk!

ACHTERVOLGD DOOR HET HELE MENSDOM...DE ONBEGREPEN RAUWE

E BONK: groene, grommende, goeierd van een gigant
PRINS NAMOR, DE ONDERZEE-MAN: heerser van Atlantis
TWEE LEVENS MET ÉÉN DOEL: IN LEVEN BLIJVEN !

TWEE LEVENS VOOR

EEN PRIJS :

UW PRIJS...

£1,-

PRINS NAMOR & RAUWE BONK

HIP COMICS

SPINNEMAN

HALSBREKEND TEMPO, DODENDE HUMOR en EINDELOZE SPANNING zijn een gewoonte bij SPINNEMAN, DE VIER VERDEDIGERS en hun superkollega's DE WREKERS, DE X-MANNEN en PRINS NAMOR & RAUWE BONK die allen verschijnen in de fabelachtige Classics-serie HIP COMICS f 1,-

DE VIER VERDEDIGERS

